

ROZDZIELANIE (4) *sb n*

roz- (4), [roź-].

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); a jasne.

sg *N* rozdzielani(e) (1). ◇ *D* rozdzielaniu (1). ◇ *A* rozdzielani(e) (1). ◇ *L* rozdzielaniu (1). ◇ [pl *N* rozdzielaniã.]

Sł stp brak, Cn s.v. rozdział, Linde bez cytatu s.v. rozdział.

1. *Czynienie z całości osobnych części; distinctio, divisio, partitio Cn (2) : BibRadz I 1c marg cf rozdzielanie czego i czego.*

rozdzielanie czego i czego (1): Niech będą światłości ná rozpołtrzeniu niebiełkim/ ku rozdziałaniu [ad dividendum] dnia y nocy (marg) Nowy rząd łtánowi w rzeczách przyrodzonych/ gdi rozdziałanie Słońcu przywłacza [...] (-) BibRadz Gen 1/14.

a. *[O naturze ludzkiej i boskiej Chrystusa [kogo]: á gdzież o tem nápiáno/ żeby to ták miał być Chriřtus dzielon. to ielt/ ná bołtwo/ y ná człowieczeńłtwo? [...] Atoli/ áby łie te wálze roździałania Chriřtá pana w dym nie obrociły. BudArt P7.]*

2. *mat. Dzielenie (1) : Ta napierwłza licłba [dwa] rozdzielanie przyjmuie KłosAlg A2.*

3. *Dawanie części jakiejś całości kilku osobom na własność; partitio Cn [czego] (1) : że też y między bráciã/ w rozdziałaniu oyczyzny ich/ chociaź go oto prołzono/ Sędziã być niechciãł CzechRozm 250v.*

Cf ROZDZIAŁ, ROZDZIELAĆ

KW, (LWil)